

กสทช.ผ่าน4โครงการขยาย'เน็ตชนบท'ลดเหลื่อมล้ำ

นายไตรรัตน์ วิริยะศิริกุล รองเลขาธิการ รักษาการแทนเลขาธิการคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) กล่าวที่ บอร์ด กสทช.เห็นชอบโครงการภายใต้แผนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม (USO) ฉบับที่ 4 ระยะ 3 ปี เพิ่มเติม 4 โครงการ ได้แก่ 1.โครงการจ้างบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง 3,684 แห่ง วงเงิน 1,227.883 ล้านบาท 2.โครงการ

ยกระดับการให้บริการเพื่อสร้างความปลอดภัยให้ประชาชน วงเงิน 250 ล้านบาท 3.จ้างดำเนินการสถานีฐานโทรคมนาคมร่วม (Co-Tower) เพื่อความมั่นคงทางสื่อสารในพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยน้ำร่อง 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพิษณุโลก เชียงราย สงขลา พระนครศรีอยุธยา และน่าน วงเงิน 882.23 ล้านบาท และ 4.โครงการจัดซื้อพร้อมติดตั้งระบบติดตามและวิเคราะห์ข้อมูล เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ภายใต้งาน

จ้างบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (Traffic USO 3) วงเงิน 169.3 ล้านบาท

โครงการทั้งหมดมีเป้าหมายยกระดับโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของประเทศ ลดความเหลื่อมล้ำด้านการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และเพิ่มความมั่นคงของระบบสื่อสารในสถานการณ์ภัยพิบัติ ที่ประชุมยังพิจารณาใบอนุญาตกิจการโทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิก โดยอนุญาตให้ บริษัท โมโนโปรดัคชั่น จำกัด หรือ MONOMAX ประกอบกิจการโทรทัศน์ที่ไม่ใช้คลื่นความถี่ แบบบอกรับสมาชิก ต่อไปอีก 11 ช่องรายการ ได้แก่ MONOMAX 1 ถึง MONOMAX 11 กำหนดอายุใบอนุญาต 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ

ข่าวสั้น ทันโลก

ทลายchimบ็อกซ์: สายวันที่ 3 เม.ย. พล.ต.ต. วรชาติ แสนคำ ผบ.ก.ส.ภ.1 ร่วมกับนายไตรรัตน์ วิริยะศิริกุล รองเลขาธิการ กสทช. นำกำลังพร้อม หมายศาลอาญานुकตรวจค้นห้องพักชั้น 5 เทมโป้ คิวคอคอนโด แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ พบเครื่องchimบ็อกซ์ขนาด 32 ชิม 4 เครื่อง ไล่chimได้ 128 ชิม อีกจุดนำหมายศาลตลิ่งชันตรวจค้นห้องพัก ชั้น 11 คอนโดลุมพินีเพลสพระราม 8 แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพฯ พบเครื่องchimบ็อกซ์ขนาด 32 ชิม 4 เครื่อง พล.ต.ต. วรชาติเผยว่า สืบเนื่องจาก แก๊งสแกมเมอร์โทรศัพท์หลอกผู้เสียหายให้โอนเงิน สอบพบว่าคนร้ายนำเครื่องchimบ็อกซ์มาติดตั้งไว้ใน คอนโดทั้ง 2 จุด ก่อนนำกำลังตรวจค้น แต่ไม่พบบุคคล กระทำความผิด สอบถามทราบว่ากลุ่มชาวจีนมา เข้าห้องสองแห่งช่วงเดือน ก.พ.ที่ผ่านมาในราคา เดือนละ 10,000 บาท.

New govt must tackle SLAPP lawsuits

COMMENTARY

Chairith Yonpiam

As the Anutin Charnvirakul government is about to officially begin work on Monday, with the cabinet formally sworn in, the public expects it to fulfil electoral pledges, address urgent issues, and pass crucial laws in the parliamentary pipeline.

One draft law that requires strong backing from the government and lawmakers is the anti-SLAPP bill, which has yet to be finalised in parliament.

SLAPP suits are lawsuits filed not to seek justice, but to intimidate people who speak out on issues affecting the public — such as corruption, the environment, or workers’ rights.

It should be noted that there has been a sharp increase in SLAPP cases in recent years, as several politicians and business figures have adopted such measures to silence those who scrutinise their performance.

There have been more than 500 cases related to such laws, together with computer crime legislation, over the past 10 years.

The overuse of SLAPP suits has made Thailand one of the worst-affected countries in the Association of Southeast Asian Nations (Asean) for such abuse.

Around 90% of documented SLAPP cases in Thailand involve criminal charges, a much higher proportion than in most Asean

A photo dated Dec 6, 2024, shows Chutima Sidasathian, a journalist known for her investigative reporting on corruption, after being fingerprinted at Nakhon Sawan Police Station following her investigation into local graft, which led to a defamation lawsuit against her. CHUTIMA SIDASATHIAN

member states.

Almost half of these cases target the people's sector and activists, particularly villagers opposing development projects with adverse environmental impacts.

Some media outlets conducting investigative reporting on politicians have also been hit with lawsuits.

In many cases, complainants seek excessively high damages. A case in point is the Social Security Office's controversial purchase of the SKYY9 building, exposed by Rukchanok Srinork and Sahassawat Kumkong, MPs of the opposition People's Party (PP).

They were sued by Suchart Chomklin, a former labour minister, who demanded 50 million baht from each MP.

Rangsiman Rome, also an MP from the PP, was sued by a former senator who demanded 100 million baht in damages for linking him to the illicit drug trade. However, the court ruled in favour of the PP politician, finding no ulterior motive.

Another notorious SLAPP case involved a gold mine that filed criminal and civil suits against villagers in Loei, as well as young activists and media outlets covering the issue, seeking over 200 million baht in damages.

The court eventually ruled in favour of the defendants, noting they had exercised their constitutionally protected rights. Still, the years-long legal battle imposed a heavy burden on them.

The push for an anti-SLAPP law in Thailand has been a long process.

Civil society recognised the need for such legislation in 2016, after a poultry farm in Lop Buri sued a group of migrant workers and human rights defenders for exposing labour abuse. The company split the lawsuit into 37 cases, with damages totalling millions of baht.

As noted, several media organisations have faced lawsuits despite adhering to professional standards of balanced reporting.

One example is a case filed by the head of the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) — the state telecom regulator — against Isra News Agency, which reported on internal conflicts within the body. The suit sought 20 million baht in damages from the non-profit outlet.

SLAPP lawsuits often involve complainants splitting cases into multiple filings, each demanding high damages, to create fear and obstruct scrutiny.

In fact, the push for such legislation aligns with national reform efforts to strengthen anti-corruption mechanisms stipulated in the Constitution and to protect those who expose wrongdoing in the public interest. This is to ensure they are not silenced or threatened by those in the wrong.

The long-awaited law would help set higher standards for the justice system.

Such a law is crucial given gaps in Thailand's justice system. Although courts can dismiss SLAPP cases at an early stage, in practice, most judges accept them as part of due process.

What the country needs, at a minimum, is a legal filter to screen out SLAPP lawsuits that should not proceed.

Another related law involves the National Anti-Corruption Commission, but it focuses mainly on graft cases and protecting informants' identities and safety. It does not cover broader public-interest cases in the way an anti-SLAPP law would.

It should be recalled that the anti-SLAPP draft bill was endorsed by the cabinet in 2022 and is now under review by relevant agencies, including the Justice Ministry and the National Human Rights Commission, which are consulting civil society to ensure the law is clear and comprehensive.

Some existing laws may need revision to accommodate anti-SLAPP measures.

For instance, it has been proposed that "public interest" should explicitly include human rights, while definitions of graft and malfeasance should extend beyond government agencies to include state enterprises and the private sector.

The long-awaited law would help set higher standards for the justice system.

Thailand could look to the United States and Europe, where cases aimed at silencing those acting in the public interest are more effectively screened out.

The Anutin government, now wielding what is widely seen as consolidated power — with a majority in the House and ties to the Senate and independent agencies — must demonstrate its sincerity by prioritising anti-SLAPP legislation. Such a law would help safeguard people's rights and strengthen public participation.

Chairith Yonpiam is an assistant news editor at the Bangkok Post.